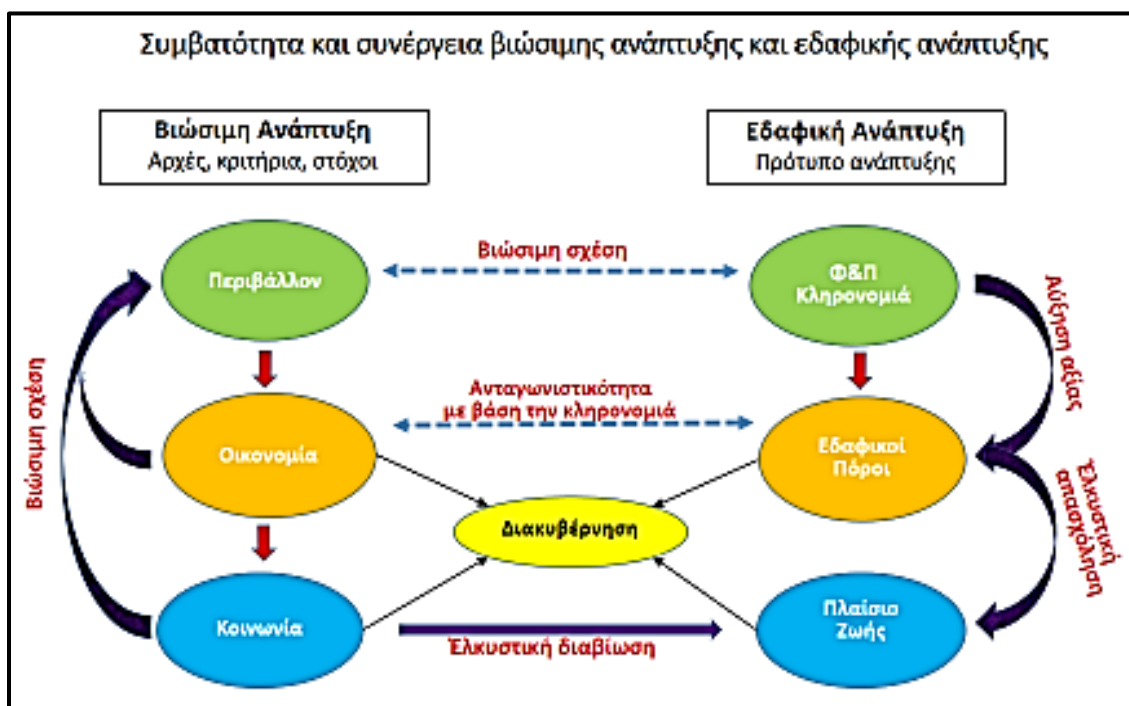

III. Θεωρητικό πλαίσιο προσέγγισης της ανάπτυξης των ορεινών περιοχών

Εισαγωγή

Όλες οι προσπάθειες αναζήτησης τις τελευταίες δεκαετίες, αναπτυξιακών προτύπων προσαρμοσμένων στις συνθήκες των περιοχών της υπαίθρου, κινούνται σε δύο πεδία: (α) στην ενσωμάτωση της βιώσιμης διάστασης της ανάπτυξης, και (β) στην υιοθέτηση της εδαφικής προσέγγισης της ανάπτυξης, με την εστίαση στους τοπικούς πόρους και στη συνεργασία των τοπικών δρώντων. Τα πρότυπα αυτά δεν αποτελούν συνταγές προκαθορισμένες για όλες τις περιοχές, αλλά πλαίσιο αρχών και στόχων που ο σχεδιασμός θα πρέπει να λάβει υπόψη. Ο συνδυασμός τους προσδιορίζει τη διαφορά αλλά και τη συγγένεια της εδαφικής προσέγγισης με τις περιβαλλοντικές και οικολογικές προσεγγίσεις.

Η βιώσιμη ανάπτυξη εναρμονίζει τις τρεις μεγάλες διαστάσεις της ανθρώπινης δράσης (**περιβάλλον, οικονομία, κοινωνία**), και συμβάλλει στην εγκαθίδρυση μιας βιώσιμης σχέσης μεταξύ τους, στη διαχείριση και αναπαραγωγή της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς (Φ&ΠΚ), αλλά και στην ποιότητα του πλαισίου διαβίωσης. Σ' αυτό το πλαίσιο, η συνεισφορά της Εδαφικής Ανάπτυξης έγκειται στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας των τοπικών πόρων, στην ενίσχυση των εισοδημάτων και στην ελκυστικότητα μιας περιοχής για τον πληθυσμό.

Ο σχεδιασμός της ΕΣΑΟΚ υιοθετεί τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και τον εδαφικό τρόπο ανάπτυξης. Ενώ η βιώσιμη ανάπτυξη ενσωματώνει τη διαγενεακή διάσταση, η εδαφική ανάπτυξη τη συμπληρώνει εστιάζοντας στην παρούσα γενιά και στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσής της.